

Amos 2

Septuaginta (LXX)

1 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις μωαβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαροις οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν ἀνθ' ὅν κατέκαυσαν τὰ δοτᾶ βασιλέως τῆς ιδουμαίας εἰς κονίαν

2 καὶ ἔξαποστελῷ πῦρ ἐπὶ μωαβ καὶ καταφάγεται θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ μωαβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος

3 καὶ ἔξολεθρεύσω κριτὴν ἔξ αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῷ μετ' αὐτοῦ λέγει κύριος

4 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις σίδην ιουδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαροις οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν ἔνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον κυρίου καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐψυλάξαντο καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ἢ ἐποίησαν οἵς ἔξικολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν δπίσω αὐτῶν

5 καὶ ἔξαποστελῷ πῦρ ἐπὶ ιουδαν καὶ καταφάγεται θεμέλια ιερουσαλημ

6 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις ισραηλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαροις οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν ἀνθ' ὅν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον καὶ πένητα ἔνεκεν ὑποδημάτων

7 τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἔξέκλιναν καὶ σίδης καὶ πατήρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην ὅπως βεβηλώσωσιν τὸ δόνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν

8 καὶ τὰ ἴματα αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις παραπετάσματα ἐποίουν ἔχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν

9 ἐγὼ δὲ ἔξῆρα τὸν αμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν οὗ ἦν καθὼς ὑψος κέδρου τὸ ὑψος αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρῦς καὶ ἔξῆρα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν καὶ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν

10 καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν τῶν αμορραίων

11 καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν σίδην ὑμῶν εἰς προφήτας καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν μὴ οὐκ ἔστιν ταῦτα νίοι ισραηλ λέγει κύριος

12 καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἱγιασμένους οἶνον καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες οὐ μὴ προφητεύσητε

13 διὰ τοῦτο ἵδον ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν δν τρόπον κυλίεται ἡ ἄμαξα ἡ γέμουσα καλάμης

14 καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ δρομέως καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

15 καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ καὶ ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ οὐδὲ ὁ ἵππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

16 καὶ εὑρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος

